

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoE/79/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115203016
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2115203016.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudcov: JUDr. Janka Benkovičová a Mgr. Matúš Staríček, v exekučnej veci oprávnenej: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Žižkova 11, Bratislava, IČO: 36 854 140, zastúpená: Advokátska kancelária Mgr. Miroslav Rybánsky, s.r.o., so sídlom Kresánkova 7A, Bratislava, IČO: 50 150 278, proti povinným: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom obec C. D., 2/ E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XX, G., vedenej súdnou exekútorkou: JUDr. Eva Ondrejková, Exekútorický úrad so sídlom Turčianska 50, Bratislava, pod sp. zn. EX 15/2015, o vymoženie 3.862,13 eur s príslušenstvom, trov predchádzajúceho konania a trov exekúcie, o žiadosti súdnej exekútorky o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, o odvolaní spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. proti uzneseniu Okresného súdu Trnava, sp. zn. 45Er/174/2015 zo dňa 26. apríla 2022, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa ruší a vec sa mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdnej exekútorky o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou ust. § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods. 2, zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“ alebo „EP“), § 25 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v aktuálnom znení, § 2 písm. a), b), § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.06.2006, § 52 ods. 1 až 3, § 53 ods. 1, 3, § 54 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, § 40 písm. a), § 45 ods. 1 až 3 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“), čl. 2 písm. a), čl. 3 ods. 1, 3, čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

3. Vecne súd prvej inštancie argumentoval tým, že exekučným titulom v predmetnej veci je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie v Bratislave sp. zn. II/2010-1978 zo dňa 10.10.2014. Primárny právny vzťah medzi účastníkmi vznikol na základe úverovej zmluvy č. 185104-11735010/4900 uzavretej dňa 04.06.2004. Z okolností uzatvárania úverovej zmluvy a najmä s ohľadom na povahu strán zmluvy je zrejmé, že oprávnená pri uzatváraní úverovej zmluvy konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti a zmluvu uzatvorila s povinnými ako fyzickými osobami - nepodnikateľmi, ktorí pri uzatváraní zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Súd prvej inštancie svoj právny záver o označení právneho vzťahu založeného úverovou zmluvou ako spotrebiteľskej zmluvy vyvodzuje i z označenia dlžníkov v úverovej zmluvy identifikačnými znakmi pre fyzické osoby – nepodnikateľov. Ust. § 45 zákona o rozhodcovskom konaní predstavuje osobitný prieskumný inštitút, právomoc exekučného súdu, z titulu ktorého je exekučný súd povinný zastaviť vymáhanie nároku

priznaného v rozhodcovskom konaní, ak tento vykazuje niektorú z väd vymedzených v príslušnom ustanovení, t. j. preskúmava exekučný titul tak, ako keby nenadobudol právoplatnosť. Pri skúmaní, či exekučný titul bol vydaný orgánom na to oprávneným, má exekučný súd právo posúdiť aj platnosť uzavretej rozhodcovskej doložky. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že rozhodcovská doložka obsiahnutá v úverovej zmluve je neprijateľnou zmluvnou podmienkou (od 01.01.2008 v zmysle § 53 ods. 1 písm. r) OZ v aktuálnom znení, a do 31.12.2007 v zmysle eurokonformného výkladu § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom do 31.03.2006), a preto je v zmysle § 53 ods. 4 OZ v znení účinnom do 31.03.2006 absolútne neplatná. Rozhodcovská doložka celkom zjavne spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Podstatnou z hľadiska vyslovenia absolútnej neplatnosti tohto dojednania je najmä skutočnosť, že táto podmienka nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná a spotrebiteľ nemal reálnu možnosť obsah predloženej formulárovej zmluvy ovplyvniť, resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť. Neplatná rozhodcovská doložka nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť, a preto rozhodcovský rozsudok je nulitný a ako exekučný titul je neúčinný. Tým je daný rozpor exekučného titulu so zákonom, čo je dôvodom na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia v zmysle § 44 ods. 2 EP. Rozhodcovský rozsudok bol totiž vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania, keďže absentuje platná rozhodcovská zmluva/doložka.

4. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803 prostredníctvom právnej zástupkyne advokátskej kancelárie Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739. Uviedla, že povinný podpisom zmluvy o úvere, na základe ktorej mu bol poskytnutý spotrebiteľský úver, vyslovil súhlas so znením rozhodcovskej doložky. Povinný mal právo odmietnuť rozhodcovskú doložku, avšak návrh prijal. Preto nemožno rozhodcovskú doložku považovať za neprijateľnú podmienku. Povinný rozhodcovskú doložku podpísal sám a dobrovoľne ako súčasť zmluvy. Text ani rozsah zmluvy nie je rozsiahly, ani zložitý, aby jej obsahu nemohol porozumieť. Exekučný súd v odôvodnení uvádza, že rozhodcovská doložka je neplatná, nakoľko ide aj o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá núti spotrebiteľa, aby všetky spory vzniknuté v budúcnosti riešil v rozhodcovskom konaní. Podľa odvolateľky chce prvoinštančný súd vyňať spotrebiteľa spod účinkov rozhodcovského rozsudku. Ak by bolo v úmysle zákonodarcu zakázať v spotrebiteľských sporoch rozhodcovské konanie, neprijímal by samostatný zákon na jeho úpravu. Vzhľadom na to, že zákon o rozhodcovskom konaní, ako aj jeho následné novelizácie, umožňujú, aby boli spotrebiteľské spory za určitých podmienok prejednané na rozhodcovskom súde zriadenom podľa tohto zákona, nie je potom možné pripustiť, aby rozhodcovský rozsudok vydaný podľa zákona o rozhodcovskom konaní nebol považovaný za exekučný titul. Oprávnená splnila všetky podmienky stanovené zákonodarcom, preto nie je dôvod na to, aby exekučný súd považoval uzatvorenie rozhodcovskej doložky za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rozhodnutie exekučného súdu je arbitrárne bez akéhokoľvek racionálneho odôvodnenia, nakoľko v predmetnom prípade bola rozhodcovská doložka uzatvorená v súlade s právnymi predpismi, vo veci rozhodoval spotrebiteľský rozhodcovský súd, ktorý splnil podmienky na udelenie licencie podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní. Odvolateľka poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 M Cdo 11/2010 zo dňa 26.09.2011, z ktorého vyplýva právny názor, že pokiaľ ide o spotrebiteľské zmluvy treba uviesť, že preskúmanie správnosti rozhodcovského rozsudku exekučným súdom je možné, len pokiaľ ide o dôvod uvedený v § 45 ods. 1 písm. c) zákona o rozhodcovskom konaní (rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom). Odvolateľka ďalej uviedla, že má v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd právo, aby vecne príslušný (exekučný) súd priznal jej nároku ochranu spôsobom a v rozsahu, aký ustanovuje zákon. Namietaným postupom a rozhodovaním súdu dochádza k neoprávnenému zásahu do jej základného práva na súdnu ochranu a porušovaniu princípov právnej istoty, čím je znemožňované efektívne uspokojenie jej pohľadávky v exekučnom konaní, ktoré prebieha na podklade právom uznaného exekučného titulu, a zároveň takýto postup môže založiť zodpovednosť štátu za škodu. Odvolateľka upriamila pozornosť taktiež na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Co/55/2020 zo dňa 24.06.2020 a navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. S odvolaním spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. sa v plnom rozsahu stotožnila súdna exekútorka, ktorá vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že s uznesením súdu prvej inštancie nesúhlasí.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 44 ods. 2 EP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) dospel k záveru, že uznesenie súdu je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Odvolací súd zo súdneho spisu zistil, že spoločnosť Československá obchodná banka, a. s. ako oprávnená podala dňa 29.01.2015 u súdnej exekútorke návrh na vykonanie exekúcie voči povinným 1/ a 2/ na vymoženie sumy 3.862,13 eur s príslušenstvom a trov predchádzajúceho konania na základe exekučného titulu – rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie v Bratislave sp. zn. II/2010-1978 zo dňa 10.10.2014. Súdna exekútorke dňa 17.02.2015 požiadala o vydanie poverenia na vykonanie predmetnej exekúcie. Dňa 24.01.2017 bol súdu prvej inštancie zo strany súdnej exekútorke doručený návrh na zmenu účastníka konania na strane oprávnenej spolu s prílohami (č. l. 18 a nasl. spisu). Spoločnosť Československá obchodná banka, a.s. ako oprávnená totiž oznámila súdnej exekútorke, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 12.09.2016 postúpila pohľadávku, ktorá súvisí s predmetom exekučného konania, s jej príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.

8. Podľa § 243 ods. 1 veta prvá EP, exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona.

9. Podľa § 243d ods. 2 EP, na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu a ktoré neboli ukončené k 01.01.2015, sa použijú predpisy účinné do 31.12.2014.

10. Podľa § 37 ods. 1 EP, účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

11. Podľa § 37 ods. 3 EP, proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu podľa § 41. Ak nastanú skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu, sú účastníci konania povinní bez zbytočného odkladu písomne oznámiť tieto skutočnosti exekútorovi. Oznámenie musí byť doložené listinou preukazujúcou prevod alebo prechod práv alebo povinností. Návrh na pripustenie zmeny účastníkov konania je exekútor povinný súdu doručiť v lehote 14 dní odo dňa, keď sa o týchto skutočnostiach dozvedel. Súd rozhodne do 60 dní od doručenia návrhu uznesením. Rozhodnutie sa doručí exekútorovi, oprávnenému a povinnému, ktorí sú označení v exekučnom titule, a tomu účastníkovi, na ktorého právo alebo povinnosť prešla.

12. Z obsahu spisu je zrejmé, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci rozhodoval o žiadosti súdnej exekútorke o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorú napadnutým uznesením zamietol z dôvodu nespôsobilosti rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Súdu prvej inštancie doručila súdna exekútorke dňa 24.01.2017, t. j. pred vydaním napadnutého uznesenia, návrh na zmenu účastníka exekučného konania, ktorým navrhla zmenu účastníka na strane oprávnenej tak, že novou oprávnenou v exekučnom konaní sa stane spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. Súd prvej inštancie o návrhu na zmenu účastníka exekučného konania nerozhodol samostatným výrokom alebo v samostatnom uznesení, čím porušil právo právneho nástupcu pôvodne označenej oprávnenej byť účastníkom exekučného konania. V napadnutom uznesení súd prvej inštancie síce označil za oprávnenú už spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. ktorej uznesenie aj doručil. Súd prvej inštancie však nerozhodol v zmysle § 37 ods. 3 EP o zmene účastníka konania, uznesenie nedoručoval predpísaným spôsobom, preto sa spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. nestala účastníkom konania, a preto prvoinštančný súd nemohol do úvodnej časti (záhlavia) uznesenia uviesť ako oprávnenú nadobúdateľa práv a povinností

zo zmluvy o postúpení pohľadávok. Aj keď odvolanie podala spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., ktorá stále nie je účastníkom konania, odvolací súd posúdil odvolanie podané touto spoločnosťou ako podané oprávnenou osobou v zmysle ust. § 359 CSP. Na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliada odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 2 CSP)

13. Odvolací súd preto s poukazom na § 389 ods. 1 písm. b) CSP, napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie aj v záujme zachovania dvojinstančnosti konania.

14. Úlohou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní rozhodnúť o návrhu na zmenu účastníka na strane oprávnenej a až následne rozhodnúť o žiadosti súdnej exekútorky o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

15. Toto uznesenie bolo odvolacím súdom prijaté počtom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).